

ВЕРЕСЕНЬ 2025

09 (251)

Світло Марії

Принесити Ісуса – світло Марії

„Дорогі діти, дітоньки Мої, улюблені Мої! Ви обрані, бо відгукнулись, увели до практики Мої настанови та любите Бога понад усе. Тому, дітоньки, моліться всім серцем, щоб здійснились Мої слова. Постіть, жертвуйтеся, любіть із любові до Бога, що вас створив, і будьте, дітоньки, Моїми простягнутими руками цьому світові, який не пізнав Бога любові. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик“.

Послання Богородиці, Цариці миру, 25 серпня 2025

(Із Церковним погодженням)

ПЕРША СУБОТА МІСЯЦЯ - ДЕНЬ, КОЛИ МИ ДУХОВНО ЄДНАЄМОСЯ: МОЛИМОСЯ РОЗАРІЙ, РОЗДУМУЄМО НАД СЛОВОМ БОЖИМ, БЕРЕМО УЧАСТЬ У СВЯТІЙ МЕСІ, ПОКЛОНЯЄМОСЯ ПРЕСВЯТИМ ДАРАМ, РОЗДУМУЄМО НАД ТЕМАМИ, ПОРУШЕНИМИ В ГАЗЕТІ «СВІТЛО МАРІЇ».

НАША НАСТУПНА МОЛИТОВНА ЗУСТРІЧ ВІДБУДЕТЬСЯ В СУБОТУ, 2.8.2025 Р. ЦЬОГО МІСЯЦЯ БУДЕМО МОЛИТИСЯ ЗА ТЕ, ЩОБ ВИКОНУВАТИ НА ПРАКТИЦІ СЛОВА БОГОРОДИЦІ.

Читайте в цьому номері:

ВИ ОБРАНІ 4
о. Любо Куртович

УЛЮБЛЕНІ МАРІЄЮ 6
Терезія Гажійова

ВИ ОБРАНІ 8
Послання на тему

ЯКБИ Я БУВ ІСУСОМ... 9
о. Славко Барбарич, OFM

Я ОТРИМАВ ВІДПОВІДЬ,
НА ЯКУ ДОВГО ЧЕКАВ 12
Свідчення

ФОТОГАЛЕРЕЯ 14

 **Світло
Марії**

ІНТЕРНЕТ-ЧАСОПИС. ЩОМІСЯЧНИЙ ДУХОВНИЙ ІМПУЛЬС
ДЛЯ МОЛИТОВНИХ ГРУП ТА ЛЮДЕЙ,
ПОВ'ЯЗАНИХ ЗІ СПІЛЬНОЮ "СВІТЛО МАРІЇ"

*Поширення цього видання без змін
(цілком) дозволяється і вітається.*

*При копіюванні окремих частин
та їх використанні в іншому кон-
тексті редакція часопису залишає
за собою право узгодження. Вихо-
дить напередодні першої суботи
місяця. Згідно з декретом папи
Урбана VIII і постановою II Вати-
канського собору, автор заявляє,
що не має наміру випереджувати
офіційного визнання Церкви, якій
повністю підкоряється. Такі слова,
як "об'явлення", "чудо", "послання"
і т.д, уживаються в газеті в зна-
ченні особистого свідчення.*

*Запрошуємо підписатися
на часопис:*

*www.svitlomariji.com.ua
e-mail: gospa3@gmail.com*

*Якщо ви бажаєте фінансово
підтримати діяльність спільноти
"Світло Марії", це можна зробити
переказом на рахунок:*

*Назва отримувача: SVETLO MÁRIINO, п.о.
Банк: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank)
Номер рахунку: 5058517603/0900
IBAN: Sk5409000000005058517603
BIC/SWIFT: GIBASKBX ІЧО: 45743304*

Нехай Бог винагородить!

ВИ ОБРАНІ

БОГОРОДИЦЯ КІЛЬКА РАЗІВ ГОВОРИЛА З НАМИ У СВОЇХ ПОСЛАННЯХ ПРО ОБРАННЯ. ТАК, У ПОСЛАННІ ВІД 24 ТРАВНЯ 1984 РОКУ ВОНА КАЖЕ НАМ: «ДОРОГІ ДІТІ! Я ВЖЕ СКАЗАЛА ВАМ, ЩО Я ВИБРАЛА ВАС ОСОБЛИВИМ ЧИНОМ, ТАКИМИ, ЯКИМИ ВИ Є...» «... Я ВИБРАЛА ЦЮ ПАРАФІЮ ОСОБЛИВИМ ЧИНОМ І ХОЧУ ЇЇ ВЕСТИ» (1 БЕРЕЗНЯ 1984 Р.). «ДІТОНЬКИ, ВИ БУЛИ ОБРАНІ, ЩОБ СВІДЧИТИ ПРО МИР І РАДІСТЬ» (25 ЖОВТНЯ 2001 Р.).

о. Любо Куртович

У цьому посланні вона розповідає нам, як ми були обрані Нею. Але обрання також несе відповідальність за відповідь і свідчення про Бога любові, віри та присутність Богородиці.

Протягом історії Бог обирав окремих людей чи народи, щоб проголошувати Його милосердя та закликати до навернення та зміни життя. Він обрав народ Ізраїлю, який мав глибоке усвідомлення Божого обрання. Святий Павло каже у своєму посланні до ефесян: «Він вибрав нас у Ньому перед створенням світу, щоб ми були святі та непорочні перед Ним» (Еф. 1:4). В основі нашого існування лежить Божий вибір. Ми не існували б без Божого вибору. Ми обрані двічі. Перший раз, щоб стати, щоб почати існувати, а другий раз, щоб бути, а це означає бути і стати святими, божественно новими. Ціль Божого вибору не в тому, щоб піднятися над іншими, а в тому, щоб закликати нас до відповідальності. Джерелом вибору є

вільна ініціатива Бога. Господь обрав нас, а не ми вибрали Його. Мета вибору — зростати у святості та відданості Господу.

Коли Ісус розпочав свою проповідь у Палестині, він не присвячувався виключно проповіді про себе, збираючи послідовників, але його метою було також зібрати цінних співробітників, яким він міг би довірити свою місію. Але спосіб, яким він їх обирав, був, м'яко кажучи, незвичайним, аж до того, що став майже незрозумілим.

Більше того, можна зробити висновок, що він обирав своїх співробітників навмання, без жодних критеріїв. Бо якби він хотів застосовувати критерії, якими керуються люди, то він би пішов до рабинських чи міських шкіл, шукаючи кваліфікованих людей зі ступенем. Він би спробував знайти, де є хороші фахівці, кваліфіковані та підприємливі люди, заможні та здібні менеджери, оратори, філософи та фахівці з комунікацій, які б привертали увагу своїми виступами. Він би шукав людей, якими звичайна людина могла б захоплюватися, а словам і поглядам якої він би лестив.

Але Ісус нічого з цього не робить, бо хотів створити спільноту переконаних проповідників свого слова, які б виконували доручене завдання достовірним та дуже оригінальним способом. А це означає, що він обрав тих, кому не доводилося покладатися на людські методи «завоювання», тобто переконання людей, але їхнім пріоритетом було зосередитися на суті Божого послання та вірно його передати.

Ось чому Ісус не шукає людей, які можуть думати, що вони щось додали до Божого одкровення та істини, а шукає та обирає тих, хто буде усвідомлювати, що отримав усе від Бога. А ті, хто усвідомлює, що отримав усе, тоді знають, що повинні проголошувати лише Боже одкровення, а не людські думки та тези чи власні переконання та припущення.

І Богородиця завжди обирає малих, простих, які довіряють Божому милосердю, віддають усе в Його руки та довіряють себе Його керівництву. Приймемо до серця

слова та заклики Богородиці, щоб ми могли день у день зростати на шляху святості та бути свідками вічної істини та Божої близькості.

Молитва. Діво Маріє, Ти повністю віддала себе та відповіла на Божий заклик бути матір'ю Сина Божого. Хоча Ти не розуміла всього, Ти вміла обмірковувати у своєму серці всі слова та події, що супроводжували Твоє життя. Навчи нас спостерігати за всіма подіями та всім нашим життям у світлі Бога, щоб ми могли крок за кроком відкривати Боже керівництво у нашому власному житті. Випроси нам благодать з ентузіазмом жити Твоїми посланнями та закликами, щоб ми могли бути справжніми свідками Бога любові, який дарує Себе кожному серцю, яке щиро Його шукає. Дякуємо Тобі, Мати Маріє, за стільки благодатей та вислуханих прохань, які вже сталися і ще стануться завдяки Твоїй присутності тут з нами. Амінь.

УЛЮБЛЕНІ МАРІЄЮ

МАРІЯ НАС ЛЮБИТЬ. ЯКБИ МИ ХОТІЛИ ОПИСАТИ ЇЇ ЛЮБОВ, ТО ЗАЛИШИЛИСЯ Б БЕЗПОРАДНИМИ, ЯК ПРО ЦЕ СВІДЧАТЬ ВІЗІОНЕРИ: «КОЖНЕ ЛЮДСЬКЕ СЛОВО Є ВБОГИМ У ПОРІВНЯННІ З ТИМ, НАСКІЛЬКИ СИЛЬНО НАС ЛЮБИТЬ МАРІЯ. ВОНА ЛЮБИТЬ НАС ЗАВЖДИ, У ЛЮБОВІ Є РІШУЧОЮ, СИЛЬНОЮ, НЕПОХИТНОЮ. НЕМОЖЛИВО ВІДДІЛИТИ ВІД НЕЇ ЛЮБОВІ, БО ВОНА Є ЛЮБОВ. МАРІЯ ПОДІБНА ДО СОНЦЯ. СОНЦЕ НЕ МОЖЕ НЕ РОБИТИ ТОГО, ЩО Є ЙОГО СУТНІСТЮ – СВІТИТИ Й ЗІГРІВАТИ. НАВІТЬ КОЛИ ЙОГО ЗАКРИВАЮТЬ ХМАРИ, ВОНО СВІТИТЬ ДАЛІ, БО ІНАКШЕ НЕ МОЖЕ».

Терезія Гажійова

Серце Марії є непорочне, сповнене Богом. Тому Її властивість – завжди любити. Вона не може не любити, бо в Ній немає ані краплини тіні, яка могла б зупинити Її в любові. Вона любить Бога понад усе, любить Церкву, любить кожного з нас, навіть тих, хто не розуміє Її любові, хто Її відкидає. Вона сказала: «Я люблю вас, навіть тоді, коли ви ще далекі від Мене і від Мого Сина».

Її любов – не емоційний настрій, а постійний стан. Саме тому Вона є для нас прибіжищем. Ми знаємо, що завжди можемо прийти до Неї і завжди будемо прийняті в любові. Доказом цього є Меджугор'є, куди паломники з усього світу приходять, щоб віднайти те, що втратили, і знаходять любов. Господь Ісус

сказав св. Фаустині: «Якщо тебе не переконає моя любов, ніщо тебе не переконає» («Щоденник» св. Фаустини, № 580). Ісус посилає на землю Свою Матір, щоб допомогти нам досвідчити Його любов. І сьогодні Він кличе Своїх учнів любов'ю і робить це через Марію. Вона була Його першою ученицею, повністю відданою. У Марії здійснилися Його слова. Вона відкриває нам серця, щоб ми почули заклик Ісуса до любові й мали відвагу відповісти «так», як це зробила Вона в Назареті.

2 січня 2013 року Вона сказала нам: «Дорогі діти! З великою любов'ю та терпеливістю намагаюсь ваші серця вчинити подібними до Мого. Намагаюсь Своїм прикладом вас навчити смиренню, мудрості та любові, бо потребую вас, не можу без вас, діти Мої. Із Божої волі вас вибираю, Його силою вас зміцнюю. Тому, діти Мої, не бійтесь відкрити Мені ваші серця, Я дам їх Моему Синові, а Він у

відповідь подарує вам Божественний мир. Ви будете його нести всім, кого зустрінете, будете життям свідчити Божу любов, а Мого Сина собою дарувати. Через примирення, піст та молитву вас буду провадити. Моя любов є безмежною, не бійтесь!»

Бути улюбленими та вибраними Марією – це заклик уподібнитися до Матері й зробити все, що нам скаже Ісус. Один місіонер їхав автобусом і молився брєвіарій. З книжки випала іконка Пресвятої Діви Марії. Маленький хлопчик підняв її і з цікавістю спитав: – Хто ця гарна пані? Місіонер усміхнувся й відповів: – Це моя Мати. Хлопчик подивився на нього й широко промовив: – Ти зовсім на неї не схожий.

Як Ісус, так і Марія повторює нам: «Коли хтось мене любить, то й слово моє берегтиме». Для Неї ми не просто анонімні душі, а конкретні діти, яких вона носить у Своему серці та які їй потрібні, навіть тоді, коли нам здається, що ми невірні чи негідні. Марія каже, що ми вибрані, бо відповіли. Вона бачить навіть найменше зусилля, найменший крок віри – і це для нас велика втіха.

Молитва, щоденні роздуми над Євангелієм, піст, відречення, свята Сповідь, Євхаристія відкривають нас і перемінюють наші серця. Виконуючи головні послання, ми стаємо «Її простягнутими руками» для світу, який ще не пізнав Бога любові. Це означає бути готовими ділитися – часом, добрим словом, конкретною допомогою. Просімо Марію, щоб вона допомагала нам бути рішучими й незупинними в любові, як Вона.

Молитва. Маріє, дякуємо Тобі за те, що Ти вибрала також і нас. Дякуємо Тобі за Твою любов, просимо Тебе – допоможи нам не забувати, що ми Тобою улюблені. Твоя любов сильніша за все зло. Допоможи нам приймати Твою любов, щоб ми могли приносити її тим, хто її ще не пізнав. Допоможи нам молитися всім серцем, постити, жертвувати себе, любити, бути Твоїми руками для світу навколо нас. Ми хочемо бути подібними до Тебе. Амінь.

Послання на тему

Ви обрані

«ДІТОНЬКИ, ВИ ОБРАНІ,
ЩОБ СВІДЧИТИ ПРО МИР
І РАДІСТЬ». 25.10.2001

«ДІТОНЬКИ, НЕ ДОЗВОЛЬТЕ ЗГАСИТИ
ВАШОЇ ВІРИ Й НАДІЇ НА КРАЩЕ МАЙБУТНЄ,
БО ВИ Є ОБРАНІ БУТИ СВІДКАМИ НАДІЇ
ПРИ КОЖНІЙ МОЖЛИВОСТІ». 25.12.2020

«ВИ ОБРАНІ, ЩОБ НЕСТИ
РАДІСТЬ І МИР,
БО ВИ Є МОЇ». 25.03.2021

«ДІТИ МОЇ, ВИ — ОБРАНІ, БО У ВАШОМУ ЧАСІ
ВЕЛИКА БОЖА БЛАГОДАТЬ ЗІЙШЛА НА ЗЕМЛЮ.
НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ ПРИЙНЯТИ ЇЇ». 2.04.2008

ЯКБИ Я БУВ ІСУСОМ...

МОЛОДИЙ АКТОР, ЯКИЙ БЛИСКУЧЕ ЗІГРАВ РОЛЬ ІСУСА У ВІДОМІЙ ХОРВАТСЬКІЙ П'ЄСІ «ЕССЕ НОМО» (ОСЬ ЧОЛОВІК) І ОТРИМАВ ЗА ЦЮ РОЛЬ СПЕЦІАЛЬНУ НАГОРОДУ, ПЕРЕЖИВ ДУЖЕ ЦІКАВИЙ ТА ЗАХОПЛЮЮЧИЙ ДУХОВНИЙ ДОСВІД. ВАРТО ПРОЧИТАТИ ТА ПОМІРКУВАТИ НАД НИМ.

Я виріс у побожній сім'ї. Я також вивчав релігію у школі. Я прийняв усі Таїнства.

Моя акторська робота трохи віддалила мене від активного духовного життя, але в душі я залишався віруючим.

Моя віра ставала дедалі похвіщою. Коли режисер запропонував мені прийняти роль Ісуса,

я серйозно задумався над цим і злякався. Особливо мені стало страшно, коли він сказав мені, що я маю самотійно, без його допомоги, вивчати особу Ісуса. Кожен рух, все інше, як це і має бути в нашій роботі.

Я серйозно поставився до навчання. Читання Святого Письма та інших творів про Ісуса допомогло мені зрозуміти особу Ісуса, легше уявити собі способи Його дій, поведінки та публічних виступів. Я все більше і більше залучався

до цього день у день. Окрім читання Святого Письма та книг про Ісуса, я також шукав зустрічей зі священиками та монахинями і просив побожних людей, яких бачив у церкві, розповісти мені про Ісуса, розповісти, як вони Його уявляють. Все це мені допомагало. І одного дня я був готовий вийти на сцену. Все було чудово, і я виграв перший приз за найкращу роль. Я пишався собою.

Однак щось почало мене мучити. Мені прийшла думка і заперечення: якби я був Ісусом, я б не помер за цей народ! Я був наляканий своїми думками і почав розмірковувати про свій досвід, з якого народилася ця думка. І раптом мені все стало кришталево зрозумілим: ми навіть не розуміємо, хто такий Ісус і що він витерпів за нас! Я усвідомлюю, що ми ж лише грали, і я знаю, як важко мені було – коли мене били та розпинали – показати на обличчі, що я прощаю і люблю. Було важко зберегти ніжний і милосерд-

ний вираз на обличчі, хоча я знав, що це просто гра, просто вчинок. А з Ісусом це була сувора реальність, реальність Його життя. Вони катували Його лише тому, що не могли витримати Його любові. І розп'яли Його. А він продовжував прощати, любити, бути милосердним, думати про свою Матір, про свого друга Івана, про розбійника. Так це було, і було це для нас. А ми проходимо повз це, ніби цього ніколи й не було.

Мені було особливо боляче, коли я усвідомив, що Свята Меса — це постійне повторення страстей і смерті Ісуса, постійна любов, яка жертвується, і що ми такі байдужі до Святої Меси. І я тоді подумав, що Ісус нічого з нами не робить, бо якби люди виходили з театру так як вони часто виходять з храму після Меси, я б уже не був актором!

Я часто стою перед дверима церкви і спостерігаю, як вірні виходять з Меси. На їхніх обличчях нічого не помітно. Ніби

нічого не сталося. А насправді стільки всього сталося! На месі Ісус завжди помирає, і кожен з нас може сказати: я людина, за яку вже хтось помер! Після меси вірні одразу ж вибігають з церкви. Вони виходять, ніби їх нічого не торкнулося. З таким самим порожнім поглядом, як і тоді, коли входили. Не помітиш жодного більш

відкритого та радісного підходу до інших, які також є людьми, за яких Ісус помирає. Ми приходимо, проходимо повз і відходимо поверхово та порожньо. Це є просто образливо. Що ж, це, мабуть, ображає Ісуса! Він постійно дає, віддає себе, жертвує та помирає, а ми залишаємося байдужими

та холодними до всього цього. Це спонукало мене до думки: «Якби я був на місці Ісуса, за таких людей, які так поведуться і для яких моя жертва нічого б не означала, я б не був готовий померти!» Коли минув деякий час після моїх внутрішніх мук, я зрозумів, що все ж таки не маю на це права. Ісус

помер з чистої любові. Без жодного розрахунку для себе. Без жодних умов, які б стосувалися нас. Тому він би неодмінно помер знову за нас таких, якими ми є. І ця думка заспокоїла мене. Але навіть зараз я дивуюся: чому ми не є більш вдячні Йому? Чому Його самовіддана любов не торкається нас глибше?

Я ОТРИМАВ ВІДПОВІДЬ, НА ЯКУ ДОВГО ЧЕКАВ

КОЛИ Я ВПЕРШЕ ПРИЇХАВ ДО МЕДЖУГОР'Я, Я ЩЕ БУВ У ЛОНІ СВОЄЇ МАМИ. ВІДТОДІ Я БАГАТО РАЗІВ БУВАВ У МЕДЖУГОР'І. НАЙЧАСТІШЕ ЇХАВ ТУДИ З НАМІРОМ МОЛИТИСЯ ЗА СВОЮ БАБУСЮ, ТОМУ ЩО ВОНА МАЛА СЛАБКЕ ЗДОРОВ'Я. ПОТІМ ВОНА ПОМЕРЛА ЧЕРЕЗ ХВОРОБИ.

Язепс, Латвія

Пізніше я дуже наполегливо молився за неї й питав, де вона зараз, але відповіді не було. Я піднімався на гори й не переставав молитися.

Приблизно через рік знову поїхав до Меджугор'я на Младіфест, але все ще не міг забути своєї бабусі, бо вона була мені дуже близька. Я багато там молився й знову питав, де вона, але відповідь усе ще не приходила. А тоді одного вечора —

це був третій день Младіфесту — знову молився і мені здалося, що я вже не на землі. Я був у зовсім іншому місці — бачив свою бабусю, яка бігла через прекрасну луку, повну квітів, і на її обличчі сяяла широка усмішка. Вона не сказала

мені жодного слова, але я був найщасливішою людиною у світі. У тій миті зрозумів, що з нею все гаразд і що вона з Ісусом.

Через рік я отримав відповідь, на яку так довго чекав.

Це сталося, коли мені було 10-11 років. Це єдиний спогад, який я пам'ятаю найсильніше. Зараз мені 16-ть. Уже

понад шість років щомісяця, 13 числа, я пощусь за священників — молюся і їм тільки хліб та воду. Я приєднався до безперервної молитви та посту за священників у Латвії. Почусь за них, щоб Бог дав їм силу в служінні для нас.

Спочатку я постив, бо мені подобалося, як постить мій тато. Він був для мене великим прикладом. Я хотів бути таким,

як він, і робити те, що робить він. Але згодом я зрозумів, що піст — це щось набагато глибше — піст відкриває моє серце й оновлює мене.

Нещодавно я повернувся з місії в Румунії, де із групою молодих людей ми служили дітям і родинам. Ми допомагали їм пізнати Ісуса й повернути усмішку, яку вони давно втратили.

*"Дякую вам, що відповіли
на Мій запит!"*

